

- 3.2. nesprávneho právneho posúdenia a zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa domnieval, že Komisia pri uplatnení článku 9 ods. 2 základného nariadenia nepresiahla mieru svojej voľnej úvahy.
4. Nesprávne právne posúdenie, keď sa Všeobecný súd domnieval, že Komisia nebola povinná poskytnúť údaje o cenovom podhodnotení a o predaji pod cenu vo vzťahu k srbskému vývozcovi. Konkrétne sa Všeobecný súd dopustil:
  - 4.1. nesprávneho právneho posúdenia, keď sa domnieval, že na dodržanie práva na obhajobu združenia Eurofer nebolo potrebné poskytnúť údaje o cenovom podhodnotení a o predaji pod cenu;
  - 4.2. neprávneho právneho posúdenia, keď sa Všeobecný súd domnieval, že sa žiadateľ v rámci antidumpingového vyšetrovania nemôže odvolávať požiadaviek vychádzajúcich z dodržiavania práva na obhajobu; a
  - 4.3. nesprávneho právneho posúdenia, keď sa Všeobecný súd domnieval, že sporné nariadenie je v súlade so zásadou dobrou správou vecí verejných zakotvenej v článku 41 Charty základných práv.

(¹) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2017/1795 z 5. októbra 2017, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla s pôvodom v Brazílii, Iráne, Rusku a na Ukrajine a ktorým sa ukončuje prešetrovanie dovozu určitých plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla s pôvodom v Srbsku (Ú. v. EÚ L 258, 2017, s. 24).

(²) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 z 8. júna 2016 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie (Ú. v. EÚ L 176, 2016, s. 21).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Appeals Service Northern Ireland (Spojené kráľovstvo) 7. apríla 2020 – VI/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Vec C-247/20)

(2020/C 313/11)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Appeals Service Northern Ireland

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľka: VI

Odporcovia: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Prejudiciálne otázky

1. Musí mať dieťa s trvalým pobytom v štáte EHP komplexné zdravotné poistenie na to, aby si zachovalo právo na pobyt, ako by tomu bolo v prípade sebestačnej osoby podľa § 4 ods. 1 Nariadení z roku 2016?
2. Je požiadavka uvedená v § 4 ods. 3 písm. b) Immigration (European Economic Area) Regulations 2016 [nariadenia o prístahovalectve z roku 2016 (Európsky hospodársky priestor) (podľa ktorej pokrytie komplexným zdravotným poistením v Spojenom kráľovstve je splnené v prípade študenta alebo sebestačnej osoby s ohľadom na § 16 ods. 2 písm. b) bod ii týchto nariadení len ak sa vzťahuje na uvedenú osobu ako aj na príslušných členov jej rodiny), v rozpore s právom EÚ vzhľadom na článok 7 ods. 1 smernice 2004/38 (¹) a judikatúru Súdneho dvora Európskej únie vyplývajúcu z bodu 70 rozhodnutia vo veci Teixeira (C-480/08)?

3. S ohľadom na záver v bode 53 rozhodnutia vo veci Ahmad proti Secretary of State for the Home Department [2014] EWCA Civ 988, považujú sa vzájomné dohody v rámci Spoločnej oblasti cestovania vo vzťahu k zdravotnému poisteniu medzi Spojeným kráľovstvom a Írskou republikou za „vzájomné dohody“ a teda predstavujú komplexné zdravotné poistenie v zmysle § 4 ods. 1 Nariadení z roku 2016?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, 2004, s. 77; Mim. vyd. 05/005, s. 46).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 15. júna 2020 –
Thelen Technopark Berlin GmbH/MN**

(Vec C-261/20)

(2020/C 313/12)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Thelen Technopark Berlin GmbH

Žalovaný: MN

Prejudiciálne otázky

1. Vyplýva z práva Únie, najmä z článku 4 ods. 3 ZEÚ, článku 288 ods. 3 ZFEÚ a článku 260 ods. 1 ZFEÚ, že článok 15 ods. 1, ods. 2 písm. g) a ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu (¹) má v rámci prebiehajúceho súdneho konania medzi dvoma súkromnými osobami priamy účinok tým spôsobom, že sa už neuplatní smernici odporujúca vnútroštátna právna úprava uvedená v § 7 nemeckého Verordnung über die Honorare für Architekten- und Ingenieurleistungen (HOAI) (nariadenie o odmenách za služby architektov a inžinierov), podľa ktorej sú minimálne sadzby odmien za plánovacie a dozorné služby architektov a inžinierov stanovené v tomto predpise – odhladiť od určitých výnimočných prípadov – záväzné a dojednanie o odmene v zmluvách s architektmi alebo inžiniermi, ktoré nedosahuje tieto minimálne sadzby, je neúčinné?
2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku:
  - a) Predstavuje právna úprava záväzných minimálnych sadzieb pre plánovacie a dozorné služby architektov a inžinierov v § 7 HOAI vytvorená Spolkovou republikou Nemecko porušenie slobody usadiť sa stanovenej v článku 49 ZFEÚ alebo iných všeobecných zásad práva Únie?
  - b) V prípade kladnej odpovede na otázku 2 a): Vyplýva z takeého porušenia, že v prebiehajúcom súdnom konaní medzi súkromnými osobami sa už vnútroštátna právna úprava záväzných minimálnych sadzieb (v tomto prípade § 7 HOAI) nemá uplatniť?

(¹) Ú. v. EÚ L 376, 2006, s. 36.